

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscerya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. lipca do ostatniego września 1861.

dla miejscowych : : : : 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową : : : : 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Księstwa Naddunajskie. — Grecya. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Właściciele dóbr ziemskich powiatu Bircckiego w obwodzie Sanockim, Alexander Izidor z Olexowa Góiewosz, Jan Kanty Korab Laskowski, Władysław hrabia Hamoicki, Antoni Tyszkowski, Ryszard Pięciorowski, Apolinary z Dydni Dydynski, Jan Porembalski i Adam Kowalski ofiarowali c. k. urzędowi powiatowemu w Birczy obraz olejny przedstawiający Najdostojniejszą Osobę Jego c. k. apostolskiej Mości obecnie panującego Cesarza Franciszka Józefa Pierwszego w wielkości naturalnej dla okazania wierności i lojalności, tudzież w uznaniu pożytecznego działania c. k. urzędu powiatowego w Birczy a szczególnie c. k. naczelnika powiatowego Alexandra Janickiego.

Czyn ten patriotyczny podaje się z tym dodatkiem do wiadomości powszechnej, że Najjaśniejszy Pan raczył reskryptem najwyższym z dnia 16. z. m. przyjąć uprzejmie do najwyższej Swej wiadomości doniesienie o tej oznace lojalności pomienionych obywateli galicyjskich.

Z prezydium c. k. namiestnictwa.

We Lwowie dnia 19. czerwca 1861.

Wiedeń, 18. czerwca. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XXXI. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 62. Ustawę z 7. czerwca 1861, względem dyet i należyłości za podróż dla członków izby deputowanych rady państwa.

Nr. 64. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 15. czerwca 1861, ważne we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem lombardo-weneckiego Królestwa — względem wymiany zużytych drobnych pieniędzy papierowych na nowe.

Sprawy krajowe.

(Dyety i koszta podróży dla deputowanych. — Drobne banknoty zdawkowe. — Ulaskawienia. — Wiadomości bieżące. — Posiedzenie sejmu kroackiego. — Sąd wexlowy w Peszcie.)

Wiedeń, 18. czerwca. Jego c. k. apostolska Mość raczył wydać następującą ustawę względem dyet i kosztów podróży dla członków izby deputowanych rady państwa:

Na wniosek obu izb Mojej rady państwa rozporządzam co następuje:

1. Wszyscy członkowie izby deputowanych rady państwa będą pobierać dyety w kwocie 10 zł. w. a. a to cały czas swojej obecności w radzie państwa.

2. Oprócz tego otrzymują deputowani wynagrodzenie kosztów podróży 1 zł. w. a. na małe, a to za całą odległość miejsca, w którym się ich sejm odbywał od Wiednia, tak za podróż tu, jak i z powrotem.

3. Dyety równie jak koszta podróży będą wypłacane z tego funduszu, z którego pokrywa się wszystkie wydatki na reprezentację państwa.

4. Żaden członek izby deputowanych nie może zrzec się pensyi.

Mój minister finansów otrzymał polecenie przeprowadzić tę ustawę.

Laxenburg 7. czerwca 1861.

Franciszek Józef, r. w.

— C. k. ministerstwo finansów wydało pod dn. 15. czerwca 1861 rozporządzenie względem wymiany zużytych drobnych banknotów za nowe. Rozporządzenie to ważne we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem królestwa Lombardo-weneckiego, jest następujące:

Aby zużyte drobne banknoty zastąpić nowymi, poleciło ministerstwo finansów zrobić nowe wydanie drobnych banknotów, które od pierwszego różnić się będzie czerwonym odciskiem, zielonemi ozdobami na odwrotnej stronie, i dopełnieniem tekstu.

Rozumie się, że odbijając to wydanie nie przekroczy się sumy 12 milionów złotych dozwolonej rozporządzeniem cesarskim z 17. listopada 1860 (Dz. ust. p. nr. 256).

Kiedy drobne banknoty pierwszego wydania wyjść mają z obiegu to w swoim czasie będzie podane do wiadomości.

— Czytamy w *Gazecie pragskiej*:

Jego c. k. ap. Mość rozkazał najłaskawiej najwyższemu rozporządzeniem z dn. 7. b. m. oświadczyć sejmowi czeskiemu, że na jego prośbę o udzielenie zupełnej amnestyi skazanym za przestępstwa polityczne raczy nie odmówić swej najwyższej łaski tym, którzy sami o nią prosić będą, i okazać się jej godnymi.

— W Teplicach obecni Prusacy obchodzili dn. 7. b. m. rocznicę śmierci ś. p. Króla pruskiego Fryderyka Wilhelma III.

— Na posiedzeniu sejmu kroackiego w d. 12. b. m. przyjęto wnioski wydziału centralnego względem propozycyi królewskich. Względem ustalenia przyszłego stosunku troistego królestwa do królestwa Węgierskiego w raporcie stoi:

Troiste królestwo Dalmacyi, Kroacyi i Sławonii, w teraźniejszych granicach swoich to jest: komitat fiumski z miastem Fiume i jego dystryktami jakoteż resztą wybrzeży, komitaty agramski, warazdynski, krencerski, pozezański, wirowitycki i syrnicki, jakoteż teraźniejsze Pogranicze wojskowe, — oświadcza za pośrednictwem sejmu swego obradującego właśnie w Zagrabiu, że z powodu wypadków roku 1848 wszelki stosunek prawodawczy, administracyjny lub sądowy pomiędzy troistem królestwem Dalmacyi, Kroacyi i Sławonii a królestwem węgierskiem ustał zupełnie, z tym wyjątkiem, że Jego ces. Mość Król wspólny według ustaw, które do roku 1848 były wspólne, według dyplomów koronacyjnych wydanych dla troistego jakoteż i węgierskiego królestwa, tą samą koroną i jednym aktem koronacyjnym z wolnej woli narodu będzie także koronowany na Króla dalmatyńsko-kroacko-slawońskiego, i że tym królestwom oprócz osobnych konstytucyjnych praw zasadniczych przysługują także wszystkie do końca roku 1847 w powszechny węgiersko-kroacki kodex wniesione konstytucyjne ustawy zasadnicze, tak, jak przysługują królestwu węgierskiemu.

Biorąc jednak na uwagę wspólną przeszłość, i wspólne życie konstytucyjne, ze względu na bratnią sympatyę, trzy zjednoczone królestwa Dalmacyi, Kroacyi i Sławonii, wezwane kr. propozycją z 26. lutego 1861 wyrazić się o swoim stosunku do królestwa węgierskiego oświadcza w drodze uchwały, że gotowe są każdej chwili w widokach wspólnego dobra lub potrzeb wstąpić z królestwem węgierskiem w jeszcze bliższe stosunki, jeżeli królestwo węgierskie uzna prawomocnie wyżej przytoczoną niepodległość i samodzielną, trzech zjednoczonych królestw i jego wyżej określone realne i terytoryalne granice.

Deputacye z równej liczby członków sejmowych złożone zjedną się w miejscu neutralnem i zatwierdzą traktat związku narodowego.

Wniosek względem czwartej król. propozycyi co do wyboru 9 członków do rady państwa, i przedkładania uchwał sejmowych, a mianowicie jak reprezentanci trzech zjednoczonych królestw mają

być wybierani i do Wiednia posyłani, jest następujący: że dopiero wtedy, gdy deputacje sejmowe złożąwszy raport względem zjednoczenia trzech połączonych królestw z królestwem węgierskim ustalą ten stosunek, wtedy dopiero będzie mowa o królewskich propozycjach, i bez porozumienia się z Węgrami, żadna w tym względzie nie zapadnie uchwała.

Ogólna debata względem unii z Węgrami odbędzie się 17. b. m.

— Dnia 13. b. m. rozpoczął swe czynności kr. sąd wexlowy w Pesce. Uroczystość zagajenia rozpoczęto zaprzysiężeniem sędziów. Następnie zabrał głos prezes wexlowego wydziału sądu septemwiralnego Lipojncki i oświadczył, że upoważniony od Najjaśniejszego Pana inaugurować sąd wyższy wexlowy ogłasza go za otwarty i kr. kurya sądowa, której sąd wexlowy jest uzupełnieniem, była już uroczystie nabożeństwem inaugurowana. W końcu swej mowy zawiadomił, że przełożonym sądu wexlowego mianowany tymczasowo Krzysztof Szel i natychmiast wręczył mu pieczęć sądową.

Ameryka.

(Stosunki między stanami.)

Korespondencya z Nowego Jorku z 25go maja zawiera co następuje:

Rozporządzenie jeneralnej władzy pocztowej oparte na ustawie wydanej przez ostatni kongres, znosi komunikację pocztową z konfederacyjnymi państwami południowymi.

Temi państwami są: Texas, Luzyanna, Arkansas, Mississippi, Floryda, Alabama, Georgia, Północna i Południowa Karolina i Wirginia.

Tennessee prowizorycznie nie jest jeszcze objęte w tem rozporządzeniu, gdyż powszechne głosowanie względem oderwania się jest w tem państwie wyznaczone aż na dzień 4. czerwca.

Rozporządzenie to wejdzie niezwłocznie w moc obowiązującą. Rząd państw południowych poczynił już przygotowania, ażeby niezwłocznie zaprowadzić komunikację pocztową wewnątrz swego terytorium; lecz jeszcze nie jest pewna, czyli władza unii przystanie na wymianę przesyłek na granicy. Na wszelki sposób wiadomości ta zasługuje na uwagę europejskiego stanu handlowego.

Hiszpania.

Madryt, 12. czerwca. Eskadra z Algeiras popłynęła do zatoki Palmitańskiej, gdzie będą mustry z ogniem. Admirał Pinzon odplynął z dwoma okrętami do Tangieru.

Anglia.

(Obrona Elliota. — Wojsko do Kanady.)

Londyn, 15. czerwca. W izbie wyższej hrabia Hardwike przemówił w obronie admirała Elliot przeciw nowym zarzutom księcia Sommerset. Szanowny książę zarzucił walecznemu admirałowi, że w warsztatach francuskich postąpił sobie jak szpieg. Lecz waleczny admirał zwiadał warsztaty francuskie publicznie, dopełnił wszelkich zwykłych warunków, a wszyscy oficerowie armii i floty udzielają przyjaciółom swoje spostrzeżenia w ten sposób robione. Książę Newcastle odpowiada, że pierwszy lord admiralicyi książę Sommerset jest nieobecny z powodu obowiązków służby. Mniema, że we Francji za złe poczytano admirałowi Elliot, że rozgłosił to czego się dowiedział, dosyć bowiem było wiadomości swoje udzielić rządowi angielskiemu.

— „Great-Eastern“ odwozi, jak z pewnością donoszą, 2500 ludzi, 100 oficerów do Quebec. Odplywa za 10 dni z Liverpoola, a kompania przyjmuje na siebie kontraktem zaopatrywanie załogi podczas przeprawy. Równocześnie posyła rząd drugi pułk (868 ludzi i 39 oficerów, kobiety i dzieci) z Dublina okrętem „Golden Fleece“ do Kanady.

Francya.

(Stosunki włoskie. — Wybory. — Miara rekrucka. — Posłowie syamscy.)

Paryż, 15. czerwca. *Patrie* zawiera następującą notę półurzędową: Zapewniają, że w chęci przywrócić dyplomatyczne stosunki pomiędzy Francją a dworem turyńskim, zawiazano układy. Jeżeli te układy pójdą pomysłnie, skutkiem ich będzie uznanie królestwa Włoskiego z prowincjami i państwami, zostającymi dziś pod panowaniem Króla Wiktora Emanuela z powodu wypadków, o których Francya nie może dziś sądzić, a które zaszły pod gwarancją zasady nieinterwencji całej Europy. — Odnowienie dyplomatycznych stosunków z Turynem nie znaczy jednak wcale, że co do polityki włoskiego królestwa Francya chce wyrokować o przeszłości, lub zachować się w obec przyszłości solidarnie. Uznanie będzie tylko dowodem, że rząd nowego państwa jest już dostatecznie ukonstytuowany, aby mógł wchodzić w związki między-narodowe z dobrem obu krajów. Francya zajmując nowe stanowisko nie ma wcale zamiaru mieszać się w zewnętrzne lub wewnętrzne sprawy nowego królestwa, które samo powinno kierować przyszłością swoją i losem. Francya uczyni to samo, co niegdyś uczyniły mocarstwa europejskie w kwestyi amerykańskiej oświadczając, że wtedy uznają uową rzeczpospolitą Stanów południowych, gdy ujrzą, że rząd jej ma dosyć siły potrzebnej do wejścia w stosunki międzynarodowe, użyteczne dla powszechnego dobra.

Dalej pisze *Patrie*: O układach między Francją a Sardinia, podają dzienniki niedokładne wiadomości. Z nich wnosićby można, że skutkiem układów nasze wojska odejdą z Rzymu. To mylna. Francya wierna swojej polityce, która jest jednocześnie liberalną i katolicką, oświadcza zawsze, że Rzym i dziedzictwo Piotra Ś. nie

dozna uszczerbku, i że terażniejszy status quo bezwarunkowo za-trzymany będzie.

— Nadchodzące wybory radców jeneralnych, obudziły wielki ruch w departamentach, jakiego nie było we Francji od lat 10 przed dekretem reformy z dnia 24. listopada b. r. Kandydaci złożyli wszędzie prawie wyznania wiary bardzo liberalne, okazując jak mylnie było mniemanie, że Francya popadła na zawsze w apatyę względem udziału w sprawach publicznych.

W *Presse* p. Gustaw Hugot zabrał nanowo głos do wyborców — według doniesień z prowincyi zajęcie wyborami jest powszechne. Zasada wstrzymać się od wyborów znajduje wymownych obrońców w stronnictwie nieprzyjaźnem Cesarzowi, lecz liczba ich zmniejsza się i zdaje się, że wielka liczba wyborców weźmie udział w wyborach do ciała prawodawczego.

— Ażeby zapewnić flocie rekrutację maszynistów i podpalczów a przytem nastęrczyć większy wybór w zdatnych ludziach, minister marynarki postanowił dotychczasową miarę ciała 1 metr 63 zmniejszyć na 1 metr 50 cali.

— Posłowie Syamscy opuścili już Tulon, ażeby udać się do Paryża. Zabawią niejaki czas w Lugdunie, a zapewne także w Fontainebleau.

Włochy.

(Głosy za uznaniem królestwa włoskiego. — Rozruch w Florencyi. — Okólnik ministra Króla neapolitańskiego.)

Sardynia. *Pays* utrzymuje że śmierć hr. Cavoura przyspieszyła znacznie chwilę ostatecznej reorganizacji Włoch. Europa, mówi ten dziennik przyszła do przekonania, że to, co mogło być odroczone póki żył hr. Cavour, dziś naglącą stało się koniecznością. Cóż w takim stanie rzeczy wypada przedsięwziąć rządowi Francuskiemu?... Czy może pozostać dłużej w oczekiwaniu jak potąd; bez zawiązania na nowo stosunków dyplomatycznych z rządem Wiktora Emanuela?... Czas nagli — śmierć wielkiego męża stanu podwoiła trudności i zawikłania. Jestże obecnie pora rozpamiętywać dawne błędy?... Dla monarchy jak Cesarz, dla narodu jak Francya, jest to chwila aby puścić w niepamięć co zaszło. Królestwo Włoskie będzie uznanem.

Zakończenie takie cieszy nas, iż będzie zgodne z polityką prowadzoną od lat dziesięciu z taką konsekwencją. Jako mocarstwo liberalne Francya uzna Włochy, jako mocarstwo katolickie zasłoni Rzym. W tej kombinacji urzeczywistni się to, do czego rząd cesarski zmierza od dawna z taką wytrwałością i zaparciem się własnem, to jest pojednać papieżstwo z Włochami.

Wbrew przeciwnie tym iluzjom wyraża się *gazeta kolońska*, niezmordowana zapaśnica w sprawie Piemontu.

Jestto rzecz bardzo naturalna, że sprawa rzymska potąd nie załatwiona. Wszakże Francya uznaje tylko czyny dokonane, — kwestya rzymska nie stała się jeszcze czynem dokonanym; lecz przestrogi Francji nie powstrzymają zapewne Ricasolego, od tego, do czego będzie zmuszony, mianowicie zająć Rzym, jak tylko Rzymianie oświadczą, że są i chcą pozostać Włochami. Wiktorowi Emanuelowi nie zbywało na przezorności; strzegł się zagwarantować całość dziedziny piotrowej.

— Z powodu wiadomych już smutnych wypadków w Florencyi, piemontka *Opinione* radzi występować przeciw wszelkim nieprzyjaznym politycznym objawom zdania tego rodzaju jak w Florencyi, ponieważ rząd piemontki nie bierze na siebie odpowiedzialności za demonstracje antireakcyjne; do *N. P. Z.* piszą o tych wypadkach:

Dnia 6. b. m. w oktawę Bożego ciała w którym to dniu odbywa się także procesya, przyszło do okropnych zaburzeń, które tylko mozolne usiłowanie gwardyi narodowej ledwo przytłumić zdołało. Nie spodziewając się żadnych zaburzeń, polegając na niedawno w parlamencie wyrzeczonych słowach hr. Cavoura: „wolny kościół, w wolnem państwie,“ przyłączyli się książe Corsini, Castiglione, jakoteż znakomite i starożytne domy Martelli, Coroni, Gerini, Naldini, Bartolini, Bardelli, Rucellai, Viviani, Lami, Manucci w osobie swoich naczelników do procesyi, i z świecami towarzyszyli sanctissimum. Niektórzy z nich mieli ordery i wstęgi na sobie udzielone im od prawego swego monarchy Wiel. księcia Toskanii. To rozdrażniło pospółstwo, które na wieść o śmierci Cavoura, już bez tego gotowe było do rozruchów. Z świętokradzką bezczelnością nędznicy ci oddzielili orszak wspomnianych patrycyuszów od baldachinu sanctissimum, a nieszczędząc zniewag wszelakiego rodzaju, zdarli im z piersi ordery, uciekających zaś do domów lub do kościoła scigali z krzykiem, gwizdaniem, i rzucali za nimi kamieniami. Rozkiełznana tłuszcza obległa nareszcie katedrę, i tylko wymowa znanego z wielkiego wpływu na pospółstwo piekarza Dolfi zdołała powstrzymać szaleńców, że nie wdarli się do kościoła. Gwardya narodowa szybko przybywszy na pomoc, przywróciła spokojność; oswoiła duchownych i szlachtę, i pod eskortą odprowadziła do domu.

Państwo kościelne. Okólnik ministra Jego kr. Mości Króla Obojga Sycylii datowany z Rzymu dnia 24. maja:

Najjaśniejszy Król JMé. Obojga Sycylii mianował oficerami swej armii wiele z tych osób, które przybyły do Gaety ofiarować dobrowolnie służby swoje Jego kr. Mości, i odznaczyły się bohaterstwem przy obronie tej twierdzy. Wszyscy niemal znajdują się już obecnie w kole swych rodzin lub wstąpili napowrót w szeregi gdzie dawniej służyli.

Iż panowie ci mają prawo do medalu za Gaetę i Volturmo, posłowie i konsulowie Króla JMci Ohojga Sycylii, przy wszystkich dworach są umocowani przyjmować prośby w tym przedmiocie zaopatrzone wyraźnym wskazaniem miejsca ich pobytu teraźniejszego, aby przyznane im medale wraz z patentami mogły być doręczone.

Niemce.

(Konwencya wojskowa Koburgu z Prusami. — Kwestya względem kary śmierci uchylona. — Proponowany kodeks handlowy w Hamburgu.)

Berlin. O konwencyi wojskowej zawartej teraz pomiędzy Prusami a księstwem Koburg-Gota, czytamy w dziennikach urzędowych:

Nie chodzi tu wcale o to, aby kontyngens przydzielić do armii pruskiej, ani o to by książę rzekł się choćby tylko części praw swoich: Przydzielić kontyngens do armii pruskiej byłoby to sprzeciwie się związkowemu postanowieniu, które ów kontyngens przeznacza dla dywizyi rezerwy pieszej. Lecz książę przy pomocy oficerów pruskich zorganizuje swoje wojska na wzór pruskich, a konwencya ustanawia raz na zawsze, kiedy mają brać udział w pruskich manewrach wojskowych.

Drezno, 5. czerwca. Względem petycji o zniesienie kary śmierci przystąpiła izba do uchwały deputacyi, której sprawozdawca powtarzając koleje, jakie ta kwestya przeszła już w Saxonii, i lubo nie zapoznaje powodów przeciw karze śmierci, lecz gdy stanowcze załatwienie tej kwestyi nastąpiło już przed kilku laty, doradza petycję tę złożyć ad akta.

Hamburg, 11. czerwca. Dr. Trittau przedłożył na dziesiętnastem posiedzeniu mieszczan następującą propozycję:

„Niech obywatele miasta zaproponują senatowi ogłosić wniosek powszechnego niemieckiego handlowego kodeksu według uchwał trzeciego odczytania w nieodmiennym składzie jako ustawę, i mianuje wydział z trzech członków, ażeby wypracował potrzebną ustawę wprowadzenia.“

Grecya.

(Projekt traktatu pocztowego z Rosyą.)

Przedłożono izbie projekt do ustawy względem przedłużenia traktatu pocztowego pomiędzy Grecyą a Austryą zawartego 9. grudnia 1850, i względem przedłużenia umowy zawartej 8. grudnia 1850 z austriackim towarzystwem Lloyd, a to pod tym warunkiem, że okręta greckiej żeglugi parowej pełniące służbę poczty regularnej mają tych samych przywilejów używać w portach austriackich, których dzisiaj parowce Lloyda używają w Grecyi. Rząd ma obowiązek dotrzymać tych traktatów jeszcze 6 miesięcy.

Turcyja.

(Gubernator Libanu. — Wyznanie katolickie w Bulgaryi. — Flota syryjska.)

Monitor donosi, że już rozwiązano kwestyę reorganizacyi Syrii, i do wiadomych już szczegółów dodaje, że chrześcijański gubernator Libanu będzie miał stopień Muszira, że będzie rezydował w Deir-el-Kamar, i że do utrzymania porządku będzie miał milicyę rekrutowaną w kraju i tylko na jego żądanie wolno będzie wojskom tureckim przekraczać granice Libanu; chrześc. gubernator będzie należał bezpośrednio od Porty, a nie od jeneralnego gubernatora Syrii, i będzie na trzy lata obierany. Na trzy miesiące przed upływem czasu urzędowania Porta porozumie się z reprezentantami głównych mocarstw czy dawnego nadal potwierdzić, czy wybrać innego.

Patrie donosi, że dn. 7. b. m. przybyła do Konstantynopola deputacya bułgarska uwiadomiac biskupa katolickiego, że znowu 50 wsi bułgarskich przyjęło wyznanie katolickie. Dziennik ten donosi także, że od 29 maja trzy parowce z eskadry będącej pod rozkazami admirała Le Barbier de Tinan krzyżują wzdłuż wybrzeży syryjskich, z postanowieniem wchodzić w stosunki z mieszkańcami.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 19. czerwca. *Gazeta wiedeńska* pisze: Depesza telegraficzna z Rzymu z 11. czerwca donosiła, że Wielec książęta toskańscy Ferdynand i Leopold spodziewani są wkrótce w Rzymie. Dowiadujemy się, że wiadomość ta jest całe bezzasadna.

Zagrabie, 18. czerwca. (Posiedzenie sejmu.) Na interpelacyę Popovica co do agitacyi między ludnością Pogranicza przeciw konstytucyi oświadczył Ban, że zazaądał już bliższych wyjaśnień od wszystkich pułków granicznych. — Deputowany Kwarternik przemawiał przeciw unii z Węgrami.

Peszt, 18. czerwca. (Izba wyższa). Książę Prymas przedstawiał w mowie swojej, że potrzeba koniecznie pojednać kraj z Monarchyą i zrewidować ustawy z r. 1848. Po nim przemawiali: hrabia Erdödi, hrabia Alex. Haller, nadzupan Tarnoczy, hrabia Fran. Zichy, hrabia Zsigray, biskup Goganeecz, hrabia Felix Zichy, Alfred Andrassy i Ivan Orszy — wszyscy za adresem, ubiegając przytem wyraźnie nad zmianą projektu Deaka. Jeszcze jest zapisanych 60 mowców.

Paryż, 18. czerwca. Dzisiejsza *Patrie* podnosi głos w sprawie Polski przeciw *Constitutionnelowi*, który ganił dziennikom sympatyę dla Polaków. *Patrie* powiada, że *Constitutionnel* przemawiał z własnego natchnienia. Dziwi ją zarzut *Constitutionnela* robiony Polakom, jakoby sami byli przyczyną swego nieszczęścia, jak również i to, że życzy Polakom szczęścia do reform, których nieotrzymali jeszcze. W końcu powiada, że *Constitutionnel* zapewne ufa

życzliwym zamiarom Cesarza Alexandra, wiadomo jednak, że u rządu rosyjskiego rzadko znachodzą sprawiedliwość prawa Polski. Spodziewamy się, mówi dalej *Patrie*, że w końcu inny sąd odniesie zwycięstwo. Niektórzy znakomici Rosyanie ganią postępowanie rządu rosyjskiego względem Polski, dlaczegoż podziwia teraz *Constitutionnel* ten system?

Paryż, 19. czerwca. Przy dyskusyi wczorajszej nad ustawą druku w ciele prawodawczem zbijal minister Billault deputowanego Jules Favre, który żądał przywrócenia zupełnej wolności druku. W ciągu swej mowy powiedział Billault, że Król sardyński jest teraz Królem Włoch, dodał jednakże, że nie powinien wyprowadzać z tej nazwy żadnych wniosków. W końcu oświadczył minister, że gdy deputowani przedstawia się nanowo swoim wyborcom, znajdują kraj, Cesarza i siebie zjednoczonymi w opozycie przeciw zabiegom lewej i prawej strony, chcących przeszkodzić dziełu ustalenia, które poruczone jest dynastyi Napoleońskiej. Ustawa druku przyjęta została 233 głosami; opozycya wstrzymała się od głosowania.

Medyolan, 18. czerwca. Dzisiejsza *Perseveranza* pisze: Ostatnich dni doniesiono rządowi, że istnieje spiszek, by wysadzić w powietrze najgłośniejsze magazyny prochu we Włoszech. W sobotę wieczorem potrojono już straż u magazynu prochu w Turynie, wojska załogowe otrzymały większy zasób amunicyi, przystęp do magazynów został jak najostrej zakazany, kilka batalionów skonsgnowano w koszarach i użyto innych jeszcze środków ostrożności. Rząd nieprzestaje czuwać, chociaż niedostrzeżono żadnych dalszych znaków spisku. Kilku z czeladzi piekarskiej, którzy zebrali się w sobotę wieczorem na Piazza d'armi, uwięzili policya.

Berlin, 18. czerwca. Od granicy polskiej donoszą z dnia dzisiejszego: Słychać, że wczoraj przywiózł kuryer do Warszawy reformy z podpisem Cesarza, które mają zaspokoić Polaków. Ogłoszenie ich nastąpi wkrótce.

Wiadomości handlowe.

Ceny targowe czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w drugiej połowie maja b. r. na targach w Skolem, Stryju, Wojnitowie, Rozdole, Żydaczowie i Żurawnie.

	Miejsce targu											
	Skole		Stryj		Wojnitów		Rozdół		Żydaczów		Żurawno	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austriackiej											
Mec pszenicy . . .	5	.	5	.	5	20	5	50	4	85		
„ żyta . . .	4	20	3	65	3	50	4	50	4	3	60	
„ jęczmienia . . .	3	.	2	70	2	68	3	20	3	50	2	60
„ owsa . . .	1	50	1	26	1	20	1	20	1	50	1	10
„ hreczki . . .	3	50	3	70	2	50	3	20	3	50	.	.
„ kukurudzy	3	40	4	40	4	50	.	.
„ kartofli	2	.	.	1	20
Cetnar siana	50	.	68	.	50	.	50	1	.	.	35
„ wełny
„ nasienia konicza
Sąg drzewa twardego	5	25	7	.	6	30	8	50	8	.	5	40
„ „ miękkiego	3	75	6	.	5	25	7	.	7	.	3	90
Funt mięsa wołowego	.	11	.	10	.	12	.	11	.	12	.	11
Mas okowity	35	.	72	.	60	.	97	.	90	.	65

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

Dnia 19. czerwca 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do Beaum	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god zrana	327.33	+ 12.3	60.7	połud.-zach.	si. pogoda
2. god. po poł.	327.41	+ 18.2	38.1	„	„
10. god. wiecz.	327.72	+ 13.8	69.6	„	„

K A T E.

Dziś na scenie polskiej: „Cudzoziemszczyzna“, komedia w 3 aktach Alex. hr. Fredra, i „Nowymizantrop i druciarz“, komedia w 1 akcie z francuskiego.

Jutro opera niemiecka: „Niema z Portici.“

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20 czerwca

Hotel rosyjski: PP. Wolański Erazm, z Czarnokonic. — Jordan Teofil, z Nowego siola. — Morawski Konst. i Zawadzki Ant., z Suszczyna. — Keszycy Józef, z Dzwiniaczki. — Petrowicz Ksaw., z Wołostkowa. — Hr. Kalinowski W. ad., z B. kowiec.

Hotel europejski: Kunaszewski Hen., z Zielibor. — Poherecki Fel., z Dydni. — Berezowski Hen., z Wodnik. — Chwalibóg Jan, z Lipowiec. — Dołański Lud., z Rakowy.

Hotel Langa: Cywiński Jędrzej, z Plotycz. Hotel angielski: Hr. Łoś Aug., z Werchraty. — Szczepański Tadeusz, z Czajkowiec. — Reindl Ant., c. k. kapitan pensjonowany, z Wolicy.

Hotel Kuhna: Kawecki Wiktor, z Beniowy. Pod tygrysa: Rozwadowski Erazm, z Władek.

